

[Fraenkel.]

Sammen med de andre Herrer, der har talt i samme Retning, baade den ærede Formand for vor Gruppe, det ærede Medlem Hr. Pürschel og nu det ærede Medlem Hr. Holstein, maa jeg derfor, endnu medens Tid er, det vil sige, inden Lovforslaget er gaaet i Udvalg, advare imod, at man ensidigt forsøger at løse Situationen ved Hjælp af disse Lovforslag, det vil blive en Skuffelse.

Hvis den højtærede Handelsminister dertil vil svare: Ja, men jeg har ikke sagt, at jeg vilde give Lov til at indløse hvilke som helst Fordringer fra Udlandet, f. Eks. Fordringer, der utvivlsomt havde deres Oprindelse i en overspændt Forventning med Hensyn til, hvad Landet kunde forbruge af overflødige Varer, saa vil jeg sige: Saa vil den højtærede Minister jo i Virkeligheden akkurat det samme, som jeg ønsker, nemlig Toldrestriktioner i Forbindelse med dette Lovforslag, han vil bare have Ret og Myndighed til at bestemme over Forholdene alene, og det synes jeg er forkert. Jeg synes, det maa være Rigsdagen, der bestemmer for alle Borgere under eet, hvad man i saa Fald skal have Lov til eller ikke have Lov til.

Jeg kan ikke tænke mig andet end, at jeg med det sagte træffer, hvad der er den højtærede Handelsministers Mening, selv om han kun har antydnet den og ikke sagt den lige ud. Jeg vilde have forstaaet ham bedre, hvis han samtidig med at fremsætte disse Lovforslag havde sagt: Men lige straks, endnu før de behandles, maa jeg bede om en Bemyndigelse til at træffe enhver Indførselsrestriktion, som jeg finder fornøden. Saa havde der været mere Logik i Tingene — jeg vil ikke sige, det vilde have tiltalt mig, men saa vilde der have været god Logik i Tingene. Uden det kan det imidlertid ikke gaa.

Jeg havde nær sagt, man kan jo ikke godt tænke sig, at økonomiske Politikere skulde forelægge disse Forslag uden at være temmelig paa det rene med, at der kommer noget bagefter, netop i den Retning, jeg her har antydnet, i Retning af Toldrestriktioner, og hvis det er Meningen, vil jeg sige: Lad det dog komme straks, af den simple Grund, at naar det kommer bagefter, kommer det for sent, absolut for sent, saa sidder vi med alle Smærterne uden at faa nogen som helst Nytte ud af det.

Jeg har villet fremsætte disse Bemærkninger, inden Sagen endnu er gaaet i Udvalg. Dér vil der jo blive Lejlighed til at overveje dette nærmere og til at stille Ændringsforslag, og jeg vil meget an-

befale i det heles Interesse, at den højtærede Handelsminister laaner Øre til disse Ændringsforslag.

Lad mig tilføje to Ting. For det første: Jeg har tidligere her i Tinget udtalt — jeg gjorde den Gang nogenlunde udførligt Rede derfor —, at jeg vilde anse det for en stor Lykke for dette Land, om der var Frihandel indenfor større Omraader; men det er der nu ikke, og det bliver der foreløbig ikke. Det andet, jeg gerne vil sige, er, at overfor ethvert Forsøg paa en Løsning af de vældige Spørgsmaal, som rejser sig ud af Verdensøkonomien og tager Sigte paa Landets Økonomi som Helhed, det vil altsaa sige paa Landets Velfærd, tager jeg for mit Vedkommende ingen som helst Partihensyn, fordi et Partistandpunkt er det umuligt at anvende overfor den Slags Forslag. Hensynet til det almene Vel, til, hvad der er Landets Vel, er dér det eneste, som kan komme i Betragtning.

Handelsministeren (Hauge): Jeg takker de ærede Ordførere for den Tilslutning, de har givet til Lovforslagene.

Dernæst vil jeg sige, at jeg beklager, at man ikke har kunnet enes om at vedtage disse Forslag uden samtidig at skulle proklamere, at der skal andre Foranstaltninger til end dem, der indeholdes i Forslaget. Man kan da sige sig selv, at en saadan Proklamering som den, der her er foretaget, vil virke som en Opfordring til at handle med Henblik paa det, der er krævet: yderligere Foranstaltninger. Jeg beklager dette, men andet og mere er der jo for mig ikke at gøre ved den Ting i Øjeblikket.

Overfor de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller fremsatte angaaende Nationalbankens Ledelse, skal jeg kun sige, at Rigsdagen jo ikke er i Stand til uden Forhandling med Nationalbankens Ledelse at forandre noget som helst ved denne Ledelse. Man kunde heller ikke vedtage Loven af 29. September uden samtidig at faa tilvejebragt en særlig Overenskomst med Nationalbankens Ledelse. Det, jeg gav Udtryk for, var Ønsket om, at den Forhandling, der er indledet mellem Regeringen og Nationalbanken om en Forandring i Nationalbankens Oktroj, snart maa blive afsluttet og føre til det Resultat, at man kan faa en Ændring i Oktrojen, saaledes at Nationalbankens Forhold bliver mere tilfredsstillende for Landet, end Tilfældet er i Øjeblikket. Forhandlinger er indledet, Forhandlinger har været ført, og Forhandlinger vil for-